

תניא אמר ר"ע בשלשה דברים אוהב אני את המדיים כשחותכין את הבשר אין חותכין אלא על גבי השולחן כשנושקין אין נושקין אלא על גב היד וכשיועצין אין יועצין אלא בשדה אמר רב אדא בר אהבה מאי קראה (בראשית לא, ד) וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: תניא אמר רבן גמליאל בשלשה דברים אוהב אני את הפרסיים הן צנועין באכילתן וצנועין בבית הכסא וצנועין בדבר אחר: (ישעיהו יג, ג) אני צויתי למקודשי תני רב יוסף אלו הפרסיים המקודשין ומזומנין לגיהנם:

חסור לעבור וכו' – שנראה כמצריח עלמו מפתח בית הכנסת סצמזרח:

על גב היד – את יד חזרו הוא נושק ודרך חשיבות הוא זה מפני הרוק:

אלא בשדה – דאמרי אינסי אזנים לכותל:

בדבר אחר – תשמיש:

אני צויתי למקודשי – צמפלת צבל כתיב אני צויתי את מלכי פרס ומדי לצא ולהשחיתה:

ברכות ח' עמ' ב'

שלשה המה דרכי החיים למפלגותיהם, שראוי לכל בן-דעת לשום לב עליהם להשמור מכל מכשול: בחיי הבית, חיי המשפחה, חיי המדינה. ע"כ ביאר שהם זהירים ממכשול בשלשה אלה, כשהן חותכין בשר בחיי בתיהם נזהרין ממכשול, משום סכנה שאמרו לעיל. כשהם נושקין, – שהוא דבר המתייחם לחיי המשפחה קרובים ואוהבים, הם נזהרים ממכשול העקרי ... של חליים המתדבקים, ע"כ אין נושקין כ"א ע"ג היד. כשהם יועצין, עיקר העצה נדרשת להליכות המדיניות, עצה וגבורה למלחמה, והיא הצריכה ביותר שמירה ממרגלי חרש, הם נזהרים בזה ואין יועצין אלא בשדה.

עין אי"ה, ברכות א' ק"ט